

עאכיד כשמעתיה אילא כל אימת דמחית תפילי
מברך אמ' מר זוטרא חזינא להו לרבנן¹³¹ דבי רב פפי
דכל אימת דמחתין תפילי מברכינן. רבנן דבי רב אשי
כל אימת דממשמשין בהו מברכינן משום¹³² דראבא
בר רב חונא היינו אומר¹³³ אמ' ראבה בר רב חונא חיב אדם
למשמש בתפיליו בכל שעה כדי שלא יסיח דעתו מהן
ונשלים ביאור זאת ומה שדומה לה בפרק הברכות¹³⁴

26 בהסכמת הרחמן. והפירק התשיעי

המאמר על איכות התכלת.

ונאמר שה' יתעלה אמר¹³⁵ ונתנו על ציצית הכנף פתיל
תכלת ובאה אלינו הידיעה שהיה נצבע בדם בעל חיים מימי
שנקרא חלזון עם תערובת אחרת ועל זה אומר¹³⁶ חלזון זה גופו
דומה לים בריתו דומה לדג ועולה אחד לשבעים שנה
וכדמו צובעין תכלת לפיכך דמיה¹³⁷ יקרין וצריך
לצבוע תכלת לציצית בכונה אליה ובמחשבה למענה
כאומרם¹³⁸ בענן צביעה לשמה ואמר¹³⁹ בביאור זה אמ' ליה
אבה לרב שמואל בר יהודה הא תכילתא היכי צבעינן
לה אמ' ליה מתיינן דם חלזון וסממנין ושרינן להו ביורה
ומרתחינן ושקלינן פורתא בביעתא ושימינן לה באודרא
ושרינן¹⁴⁰ ליה לההוא דבביעתא וקלינן ליה לאודרא שמע
מינה תלת¹⁴¹ שמע מינה טעמה פסלה ושמע מינה

131. לפנינו רב פפי לבד.

132. מכאן ואילך הוספת הגאון.

133. מנחות לו ב, ועיין תוס' סוכה מו א דיה דכל שגם קישרו בין הדברים, ועיין טור אריח סוף סי' ח שלא פירש כן.

134. עיין מבוא.

135. במדבר טו לו.

136. מנחות מד א.

137. לפנינו: דמיו.

138. שם מב ב.

139. שם.

140. צ"ל: ושדינן, כלפנינו.

141. הגירסא כאן מתוקנת מאוד, טעמה פסלה הכוונה לצבע שטעמו בו, טעימה פסולה הכוונה לאודרה הצבוע לשם ניסיון, ולפנינו הגירסא משובשת.